

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У МРКОЊИЋ ГРАДУ
БРОЈ: 75 0 К 058711 23 К
Дана, 09.10.2023.године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Мркоњић Граду, судија Жељко Чегар, као појединац, уз учешће записничара Милане Бајић, рјешавајући у кривичном поступку против оптуженог И. Г. због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, Подручна канцеларија Мркоњић Град број Т13 2 КТ 0003997 22 од 26.04.2023. године, након главног и јавног претреса одржаног дана ... године у присуству окружног јавног тужиоца Мирослава Котура и оптуженог у пратњу браниоца Симе Тошића, адвоката из Бање Луке те оштећеног Б. Б., у пратњи пуномоћника Вање Павловић, адвоката из Бање Луке, донио је и објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени И. Г., звани „...“, син Ј. и Б. Г., дјевојачки К., рођен ... године у мјесту Ч., општина Ш., настањен у мјесту ..., општина Ш., по народности ..., држављанин Републике Српске-БиХ, ЈМБ ..., писмен, са завршеном школом, по занимању, (...) води се кривични поступак у предмету овог Тужилаштва број Т13 2 КТ 0003609 21 због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног Законика РС

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ :

Дана ... године у угоститељском објекту „...“ у Ш., приликом праћења телевизијског преноса протестног скупа на којем је оштећени Б. Б. држао говор, истом упутио пријетње ријечима: „Да сам знао да ћеш то говорити да дођем да те устријелим“ и „Сто пута боље убити Б., него И. Б.“, те је од присутних лица тражио да снимају изношење поменутих пријетњи и да такве снимке јавно објаве, а након што је снимак поменутих пријетњи дана ... године објављен на интернет страницама „YouTube“ и „Twitter“ исти се почео масовни ширити интернетом те је прегледан од стране већег броја људи, што је све заједно, обзиром на озбиљност предметних пријетњи којима се позива на његово убиство и чињеницу да су исте путем интернета презентоване великом броју људи, код оштећеног изазвало осјећај страха за сопствени живот и сигурност.

Дакле, угрозио сигурност другог лица озбиљном пријетњом да ће га лишити живота

Чиме је учинио кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске, па га суд примјеном истог законског прописа и чланова 42, 43, 44, 49, 50. и 52. Кривичног законика РС

О С У Ћ У Ј Е

На новчану казну у износу од 2.000,00 (двиехиљаде) КМ коју је оптужени дужан платити овом суду у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде.

Уколико оптужени у остављеном року не плати новчану казну суд ће наредити принудно извршење, а ако новчана казна путем принудног извршења не буде наплаћена у року од 1 године, суд ће донијети одлуку о замјени новчане казне у казну затвора на начин да се 100,00 (стотину) КМ новчане казне замијени једним даном казне затвора.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) Закона о кривичном поступку Републике Српске оптужени је дужан платити суду паушал у износу од 300,00 (трисотине) КМ, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно тужилаштво Бања Лука, Подручна канцеларија Мркоњић Град оптужницом број Т13 2 КТ 0003997 22 од 26.04.2023. године оптужило је И. Г. због кривичног дјела Угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник РС“ број 64/17, 104/18 и 15/21)-у даљем тексту КЗ РС, извршеног на начин, у мјесту и у вријеме описаним у изреци пресуде.

На рочишту о изјашњењу о кривици одржаном дана ... године оптужени се изјаснио да није крив па је предмет достављен поступајућем судији овога суда ради заказивања главног претреса.

У свом уводном излагању на главном претресу тужилац је изјавио да ће доказима, чије је извођење предложено у оптужници, тужилаштво доказати да је оптужени учинио кривично дјело за које се оптужује при којим наводима је тужилац остао и у завршној ријечи наводећи да је проведеним доказима доказана основаност оптужнице, док је бранилац оптуженог изјавио да оптужени признаје извршење кривичног дјела које му је оптужницом стављено на терет, са чијим наводима се сагласио и сам оптужени.

У завршној ријечи пуномоћник оштећеног се сагласио с наводима тужиоца изнесеним у његовој завршној ријечи те истакао да оштећени не поставља имовинскоправни захтјев, док је бранилац оптуженог изјавио да суд приликом изрицања осуде треба да признање оптуженог цјени као олакшавајућу околност те његово извињење упућено оштећеном, као и чињеницу да оштећени није заинтересован за кривично гоњење оптуженог и да не поставља имовинскоправни захтјев према оптуженом, док је оптужени у завршној ријечи истакао да се извињава оштећеном због дјела које је извршио према њему.

Како је оптужени признао извршење кривичног дјела које му је стављено на терет оптужницом већ у уводној ријечи након прочитане оптужнице, а прије него што су изведени докази по приједлогу окружног јавног тужиоца, а цјенећи да је чланом 280. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник РС“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21)-у даљем тексту ЗКП РС, прописано да ако је признање оптуженог на главном претресу потпуно и у складу са раније изведеним доказима, да ће се у доказном поступку извести само они докази који се односе на одлуку о кривичној санкцији, то су у наставку главног претреса изведени докази саслушањем оштећеног Б. Б. као свједока те је извршен увид у снимак преузет са

профила оштећеног на друштвеној мрежи „Facebook“ и прочитана је кривична пријава поднесена против оптуженог од стране оштећеног од ... године, а како би суд могао утврдити да је признање оптуженог у складу с изведеним доказима.

Оптуженом се оптужницом ставља на терет да је извршио кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС чини онај ко угрози сигурност неког лица озбиљном претњом да ће њега или њему блиско лице лишити живота, тешко тјелесно повриједити, лишити слободе или отети, или нанијети зло подметањем пожара, експлозијом или неком другом општеопасном радњом или средством.

Цјенећи све изведене доказе, како сваки доказ појединачно тако и све доказе у међусобној вези, а доводећи исте у везу са признањем оптуженог да је извршио кривично дјело које му је оптужницом стављено на терет, суд је одлучио као у изреци, а из сљедећих разлога:

Како је на основу исказа оштећеног суд утврдио да му је оптужени у године упутио пријетње описане у изреци пресуде, за које је сазнао путем друштвених мрежа, а које пријетње су код оштећеног створиле осјећај страха за сопствену безбједност, те како је чињенице да је оптужени наведене пријетње упутио оштећеном суд утврдио и на основу увида у снимак преузет са профила оштећеног на друштвеној мрежи „Facebook“, а због којих пријетњи је оштећени дана ... године поднио Окружном јавном тужилаштву Бања Лука пријаву против оптуженог тражећи кривично гоњење оптуженог, што је утврђено из прочитане кривичне пријаве, то је суд утврдио да је признање оптуженог, дато у присуству браниоца, потпуно и у складу са чињеницама утврђеним из изведених доказа који у потпуности доказују да је оптужени извршио радње које чине битна обиљежја кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС описаног у оптужници, а којим радњама је оптужени код оштећеног створио осјећај угрожене безбједности.

Такође, суд је утврдио да је оптужени наведене радње извршио поступајући у стању урачунљивости с обзиром да током доказног поступка суд није утврдио никакве чињенице или околности које би довеле у питање урачунљивост оптуженог.

По питању кривичне одговорности оптуженог суд налази да је оптужени починио кривично дјело за која се терети поступајући са директним умишљајем односно да је у вријеме извршења дјела оптужени био свјестан свог дјела и његових посљедица, те да је оптужени исте и хтио. На умишљај оптуженог указује чињеница да је исти морао бити свјестан да пријетње усмјерене на живот оштећеног, којем су исте упућене, могу код оштећеног изазвати осјећај угрожености за личну безбједност, што представља редовну посљедицу тако озбиљних пријетњи те да је оптужени исте и желио јер је пријетње изговорио пред камерама тражећи од присутних да га снимају те да снимак пријетњи јавно објаве, што јасно указује да је оптужени таквим поступањем желио да оштећени сазна за пријетње које му је упутио односно да је оптужени хтио остварење посљедица насталих изношењем пријетњи оштећеном.

Како је из изведених доказа, као и признања оптуженог, суд утврдио чињенице које доказују да је оптужени извршио радње на начин описан у оптужници те да су извршеним радњама и насталом посљедицом остварена обиљежја кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС те да је оптужени кривично одговоран због извршеног дјела односно да је поступао с директним умишљајем као обликом виности, а уз постојање односно дужност и могућност постојања свијести о забрањености извршеног дјела, а која се може очекивати од сваке просјечне особе да је свјесна да је забрањено угрожавати сигурност другог лица и што представља општеприхваћене норме у сваком друштву (*mala in se*) цјенећи да осјећај сигурности за сопствени живот представља елементарну вриједност за сваког човјека то су се код оптуженог стекли сви услови да га суд огласи одговорним за наведено кривично дјело.

За кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150.став 1. КЗ РС прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном или казном затвора до двије године.

Приликом одређивања врсте и висине казне суд је оптуженом од отежавајућих околности цјенио да је оптужени радње које чине обиљежја кривичног дјела учинио тражњи од присутних да га снимају док је упућивао пријетње оштећеном те да исте јавно објаве чиме је постигао да изнесене пријетње доспију до неодређеног круга лица те на друштвене мреже, а што је за посљедицу имало већи интензитет осјећаја угрожености код оштећеног, а што је потврдио и сам оштећени у свом исказу, док је од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд цјенио да оптужени раније није осуђиван, а што је суд утврдио из прочитаног извода из казнене евиденције за оптуженог, па је оцјеном свих наведених околности примјеном чланова 42, 43, 44, 49, 50. и 52. оптуженог осудио на новчану казну у износу од 2.000,00 КМ сматрајући да је иста казна адекватна тежини извршеног дјела као и личности оптуженог, те да ће оваква врста и висина казне утицати на оптуженог да убудуће не врши оваква или слична кривична дјела, те да ће се истом остварити општа и посебна сврха изрицања кривичних санкција коју има у виду члан 41. став 3. и члан 43. КЗ РС.

Суд наводе браниоца оптуженог да оштећени није заинтересован за кривично гоњење, а што суд треба да цјени као олакшавајућу околност, није цјенио основаним из разлога што је оштећени поднио приједлог за кривично гоњење оптуженог, што је утврђено из прочитане кривичне пријаве од ... године, док на главном претресу оштећени није изјавио да одустаје од кривичног гоњења, иако таква изјава оштећеног, након подизања оптужнице и није од значаја за вођење кривичног поступка, сходно чему је наводе браниоца ваљало оцјенити неоснованим. Такође и наводе браниоца да суд као олакшавајућу околност треба цјенити признање оптуженог да је извршио кривично дјело те његово извињење упућено оштећеном на главном претресу, суд није цјено основаним, а из разлога што је оптужени признање извршења дјела дао на главном претресу након што је тужилац предочио да током главног претреса намјерава између осталих извести доказе саслушањем оштећеног као свједока те увида у снимак преузет са профила оштећеног на друштвеној мрежи „Facebook“, а који докази по мишљењу суда неспорно доказују да је оптужени извршио радње описане у оптужници, из којег разлога одбрана оптуженог није била у стању да предметне чињенице доведе у питање због чега и признање оптуженог, након најаве тужиоца да ће извести доказе таквог квалитета, ваља цјенити као настојање оптуженог да након неспорних доказа покуша за себе исходити што бољи положај, а које признање није значајније поједноставило поступак. Суд је на истовјетан начин цјенио и извињење оптуженог које је дао оштећеном на главном претресу, с обзиром да одбрана оптуженог, као ни оптужени, нису током поступка извели никакве доказе да је оптужени након извршења дјела, а до одржавања главног претреса покушао ступити у контакт са оштећеним или истом упутити извињење, што указује да оптужени није показао стварно кајање због извршеног дјела већ да је његово извињење упућено оштећеном тек на главном претресу дато у намјери да исходи што повољнији положај током суђења због чега суд исто није могао цјенити као олакшавајућу околност приликом одмјеравања санкције.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) ЗКП РС суд је обавезао оптуженог на плаћање судског паушала у износу од 300,00 КМ, при чијем одмјеравању је суд цјенио личне и имовинске прилике оптуженог, који је приликом давања личних података о себи изјавио да је средњег имовног стања, а чији исказ у том дијелу током поступка није оспораван, као и дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка током којег је рочиште за одржавање главног претреса заказано за ... године одгођено услед захтјев оптуженог за изузеће судије који је одбијен као неоснован.

Записничар
Милана Бајић

С у д и ј а,
Жељко Чегар

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Окружном суду Бања Лука у року од 15 дана, по пријему исте, путем овог суда. Оштећени жалбу може изјавити због одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву.